

vist ere de det ikke for Ministeriet, som ikke er kjendt med det Slags Sager, men for Beboerne selv er Forholdet simpelt. Jeg er altsaa overbevist om, at naar Fristen sættes til inden Udgangen af April Maaned, vil dette have til Følge, at Beboerne ville undgaa nok engang at faa deres Aul paa Auktion, og i alle Distrikter, selv der, hvor der ikke holdes Auktion, ville de komme et Aar før af med Ydelsen i Kjærven og efter al menneskelig Beregning faa deres Tiende billigere, thi jo længere man udsætter det, desto dyrere bliver det, fordi Agerbruget gaar fremad. Jeg erindrer ganske sikkert, at ifjor, da det ærede Medlem fra Beile (Naben) og jeg bragte denne Sag frem, blev det af den daværende fungerende Sundenrigsminister sagt: Saar kan der ikke komme nogen Lov; men jeg tør sige, at det skal være det sidste Aar, at Bønderne skulle have den Harmen at se deres Korn paa Auktion. — Der er ikke synderlig Udset til, at dette naas nu. Hovedsagen er, at Beboerne i disse Distrikter maa have Lov til noget snarere at blive virkelige Danstæ, saa at de kunne seje den Besskyldning fra sig, at de ere Lappedanstæ. Desto værre har man ønsket dem for meget Godt ved at lade dem beholde Stumper af deres egen Lovgivning. Derved fremmer man ikke det Gode, og, naar jeg yttre her, at jeg ønsker Afsløsningen snarest muligt fremmet, saa er det, fordi det er Beboernes enstemmige Ønske.

Kruse: Naar den ærede Minister yttrede, at denne Sag ligger mig saa haardt paa Sinde, saa tilstaar jeg, at det er saaledes, og det er ganske vist ikke den Sag alene, men ogsaa andre tilstødende Omstændigheder, som bidrage dertil. Jeg kan ikke Andet end talke den ærede Minister, fordi han erkjender, at der bør tages tilbørligt Hensyn til de Omstændigheder, som ere forbundne med at dyrke Sæd paa Jorner, som ere underkastede Havets Oversvømmelse. Disse Jorner ere saaledes iforveien besatte, at det ikke kan undre Noget, at man tager sig alvorligt af denne Sag. Jeg kommer til at tænke paa, hvad det ærede Medlem for Beile (Naben) yttrede. I Grunden skulde man jo synes, at det var

en underlig Yttring, at visse Mennesker ere bedre, end de burde være; men jeg kan næsten ogsaa anvende den paa Befolkningen derovre ved Vesterhavet. Den har med Hensyn til Skatteansættelsen af sine Jorner, Jordenes Bonitering og Ansættelse til Hartkorn været bedre, end den burde være. Hvad Grunden har været dertil, kan jeg ikke sige. Jeg antager, at de have været noget ensfoldige, idet de have ladet sig bilde ind eller havt den Tiltro til Bedkommende, at paa den Maade vilde de lettere faa deres Jorner beskyttede mod Havets Oversvømmelse. Jeg er overbevist om, at deres Hartkorn aldrig var blevet ansat saaledes, dersom de havde vidst, dengang Ansættelsen skete, at ikke et Dige er blevet opført, som Staten har taget sig alvorligt af. Deres Jorner ere blevne saaledes ansatte i Hartkorn i Forhold til Landets øvrige Beboeres Jorner, at de ganske vist burde og maatte have været beskyttede mod Havets Oversvømmelse. Et slaaende Exempel paa Misforhold med Hensyn til Hartkornansættelsen kan jeg fremføre, idet tvende Gaardstæ, af hvilke den ene bor i Roldingegnen, den anden ovre ved Vesterhavet, og som have ligemeget Hartkorn, have byttet Eiendomme, og har den ved Vesterhavet givet den anden 25,000 Rd. i Skifte. Nu kan man vist indse, at der maa være stor Vilkaarlighed tilstede, naar disse to Eiendomme ere lige høit besatte. Det vil derfor kunne forstås, hvorfor jeg tager mig saa ivrigt af denne Sag. De Daagjældende have jo nu i lang Tid ventet paa, at en saadan Beskyttelse mod Oversvømmelser skulde indtræde, men det er endnu ikke sket. Inogen Tid har Regjeringen og navnlig Finansministeren lettet dem Skattebyrden ved en Slags Skattebesættelse, men i de sidste 10 Aar har en saadan Skattelettelse, ikke fundet Sted. Der er indgivet et Andragende til Finansministeren forrige Aar, og et lignende blev dernæst indsendt til Rigsdagen, men blev ikke afleveret, fordi det paa en Maade var et Afstryk af Andragendet til Ministeren og kun indeholdt en Opfordring til Rigsdagen om at støtte dette originale Andragende, og da det desuden fremkom saa sent, at det ikke vilde have havt nogen Indflydelse,